

Dzień Leśnika i Drzewiarza

W bieżącym roku „Dzień Leśnika i Drzewiarza” był obchodzony szczególnie uroczysto, gdyż połączony był z obchodem 75-lecia Związku Zawodowego Pracowników Leśnych i Przemysłu Drzewnego.

W przede dniu uroczystości, tj. 12 maja, odbyła się w Belwederze dekoracja wysokimi odznaczeniami państwowymi 85 zasłużonych związkowców. Dekoracji dokonali: przewodniczący Rady Państwa — marszałek Marian Spychalski, przewodniczący CRZZ — Ignacy Loga Sowiński i zastępca przewodniczącego Rady Państwa — Bolesław Podworny.

Dnia następnego, w sali kongresowej Pałacu Kultury, odbyła się akademія, w której z ramienia Zarządu Głównego PTL brał udział prezes prof. dr Franciszek Krzysik. W uroczystości uczestniczyli licznie leśnicy członkowie PTL, należący również do ZZPLiPD.

Punktualnie o godz. 11, wśród burzy oklasków, na salę weszli i zajęli miejsca w prezydium razem z przewodniczącym ZG Związku J. Mondygrafem: członek biura politycznego PZPR — Loga Sowiński, sekretarz KC PZPR — Józef Tejchma, minister Eugeniusz Szyr, kierownik wydziału rolnego KC — Eugeniusz Mazurkiewicz, minister leśnictwa i przemysłu drzewnego — Roman Gesing, sekretarz NK ZSL — Zdzisław Tomala, przewodniczący Komitetu Pracy i Płacy — M. Krukowski, przewodniczący Sejmowej Komisji Leśnictwa — poseł B. Drzewiecki i aktywiści Związku.

Akademię zagał, powitał gości i związkowców przewodniczący ZG Związku Jan Mondygraf.

Zarówno z jego przemówienia jak i z kolportowanej jednodniówki pt. „Głos Leśnika i Drzewiarza” zebrani na akademii mogli się zapoznać z historią ruchu związkowego i jego rozwojem. Obecnie związek liczy już 260 tys. członków, pracowników leśnictwa i przemysłu drzewnego.

Zaczątki ruchu związkowego datują się od 1893 r., bowiem w tym czasie powstał w Krakowie ZZ Robotników Przemysłu Drzewnego, zarejestrowany w ówczesnej Centrali Wiedeńskiej Związków Zawodowych. Zaczątkiem związku zawodowego leśników był, jeszcze za czasów carskich, Wydział Leśny przy Centralnym Towarzystwie Rolniczym. W dniu 2 czerwca 1918 r. odbyło się w Warszawie pierwsze zebranie informacyj-

ne zrzeszenia, które przyjęło nazwę „Stowarzyszenia Leśników Polskich”. Po odzyskaniu niepodległości powstał Związek Zawodowy Leśników Rzeczypospolitej Polskiej, który w okresie międzywojennym przechodził różne koleje. W 1937 r. ze związku wystąpiła duża liczba leśników lasów prywatnych, którzy założyli nową organizację pod nazwą „Związek Pracowników Leśnych”.

Na osłabienie działalności Związku wpłynęło również powołanie do życia organizacji do pewnego stopnia konkurencyjnych jak Przysposobienie Wojskowe Leśników i Rodzina Leśnika, popieranych przez ówczesny rząd. W okresie okupacji Związek Zawodowy był zmuszony zaprzestać legalnej działalności, a wielu jego członków włączyło się do walki podziemnej z okupantem.

Do ponownej, legalnej działalności przystąpiono w pamiętnym 1944 r. Pierwsze zebranie przy udziale 171 delegatów odbyło się 27 sierpnia 1944 r. w Dyrekcji Lasów Państwowych w Lublinie. Pierwszy zjazd połączeniowy odbył się w lipcu 1945 r. w Łodzi i na nim powstał jeden wspólny związek leśników i drzewiarzy pod nazwą Związek Zawodowy Pracowników Leśnych i Przemysłu Drzewnego (ZZPLiPD), który obecnie jak powiedział przewodniczący J. M o n d y g r a f, zrzesza ponad ćwierć miliona członków.

O osiągnięciach leśników i drzewiarzy w XXV-leciu mówił obszernie w swoim referacie minister leśnictwa i przemysłu drzewnego mgr inż. Roman G e s i n g. Podkreślił on, że dopiero zmiana ustroju społeczno-politycznego w Polsce Ludowej stworzyła podstawę do właściwej gospodarki leśno-drzewnej. Pomimo trudnego startu po II wojnie światowej i okupacji hitlerowskiej, która spowodowała poważne zniszczenie naszych lasów pozostawiając nam ponad 500 tys. ha zrębów i pożarzysk, rany te zostały zaleczone dzięki ofiarnej pracy naszych załóg. Łącznie z odnowieniem zrębów bieżących prace odnowieniowe i zalesieniowe wykonano ogółem na powierzchni ok. 3,4 mln ha. W wyniku uproduktywnienia nieużytków powierzchnia leśna zwiększyła się z 6 470 tys. ha w 1946 r. do 8 264 ha w 1968 r., czyli lesistość naszego kraju wzrosła z 22 do 26,4%. W wyniku zainicjowanej w 1955 r. akcji zadrzewienia kraju posadzono 129 mln drzew i 139 mln krzewów, z czego ponad 50% przypada na grunty chłopskie.

W okresie lat 1945—1968 lasy dostarczyły gospodarce narodowej ok. 360 mln m³ grubizny, w czym udział lasów państwowych wynosił ok. 95%. Startując ze stanu zerowego, osiągnęliśmy w XXV-leciu znaczny postęp w mechanizacji prac leśnych i transportowych. I tak np. przy ścinie w 79%, a w transporcie 76%.

Mówca podkreślił, że również poważnymi osiągnięciami możemy się pochwalić w przemyśle drzewnym i papierniczym. I tak: w Hajnówce — zbudowaliśmy nową i nowoczesną wytwórnię oklein, a w końcowej fazie budowy znajduje się największa fabryka oklein w Wejherowie, zbudowaliśmy 3 fabryki płyt pilśniowych, płyt wiórowych i paździerzowych; w przemyśle sklejkowym zapoczątkowano wytwarzanie sklejki technicznej, głównie wagonowej i szalunkowo-budowlanej, w przemyśle meblowym poczyniono znaczne nakłady inwestycyjne na budowę nowych fabryk np. w Krakowie, Poznaniu, Wyszku, Koźminie i inne, a w przemyśle celulozowo-papierniczym wybudowano nowe kombinaty,

jak np. w Ostrołęce. Referat został zakończony zapewnieniem, że powierzone nam zadania potrafimy nie tylko w pełni zrealizować, lecz także wykonać je lepiej i oszczędniej, przyczyniając się do dalszego materialnego i kulturalnego rozwoju Polski Ludowej.

Po referatach odbyła się dekoracja sztandaru Związku Orderem Sztandaru Pracy I klasy, nadanym przez Radę Państwa za zasługi w organizowaniu wybitnego udziału pracowników leśnictwa i przemysłu drzewnego w walkach klasy robotniczej o wyzwolenie społeczne i narodowe, za szczególne zasługi w rozwoju gospodarki leśnej i przemysłu drzewnego, za wkład w budownictwo socjalistyczne Polski Ludowej.

Akademię zakończyły piękne występy Centralnego Zespołu Artystycznego Wojska Polskiego.

Czesław Wołkowicz